

Este Consell, naturalment, no renuncia a portar això a una nul·litat radical perquè entenem que s'està vulnerant la lliure competència i les condicions d'igualtat de les empreses del sector. I, efectivament, s'estan adjudicant perquè en les meses tècniques queden per davant.

Encara aixina, este Consell ha demanat informes a eixes empreses per a vore les baixes, que nosaltres entenem que poden estar fregant el temerari, com les justifiquen.

Vull dir, estem posant-los coses damunt de la taula. Però el problema és que anys...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...-acabe-, anys de falta de concurrència han fet que ara tinguen un avantatge que, sense dubte, estem intentant paliar. *(Veus)*

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.
Senyories, hem finalitzat este punt.

Validació o derogació del Decret llei 6/2015, de 16 d'octubre, del Consell, pel qual es fa efectiva la recuperació de determinades quantitats de la paga extraordinària de desembre de 2012, i de modificació urgent de la Llei 10/2010, de 9 de juliol, de La Generalitat, d'ordenació i gestió de la funció pública valenciana (RE número 3.851, DOCV número 7.638)

El senyor president:

I, a continuació, continuem el nostre treball en el punt número 11, que és la validació o derogació del Decret llei 6/2015, de reparació de determinades quantitats de la paga extraordinària de desembre. *(Veus)*

Per a l'articulació del debat, escoltarem la presentació del decret llei per part del Consell, per un temps màxim de quinze minuts.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, el Decret llei 6/2015, del 16 d'octubre, del Consell, la convalidació del qual com a llei ara se sol·licita de Les Corts, va ser aprovat per tal d'atorgar al personal funcionari i laboral de La Generalitat els mateixos drets que els de l'administració general de l'estat va atorgar al seu personal pel Reial decret llei 10/2015, de l'11 de setembre, tornant-los uns drets econòmics i laborals que se'ls havien llevat mitjançant el Reial decret 20/2012, amb caràcter bàsic, pel que feia a la seua aplicació al conjunt de les administracions públiques. Per la qual cosa, el Consell va dictar el Decret llei 6/2012, de 28 d'octubre de desplegament i aplicació de les disposicions contingudes en aquell.

Tot i que ara el Govern d'Espanya no ha volgut donar caràcter bàsic a la restitució de drets, no sembla admissible

que es produïxca un greuge comparatiu que prive el personal funcionari i laboral de La Generalitat d'uns drets que s'han tornat al personal de l'administració general de l'estat i que, per la via de la negociació s'han estés o estan estenent-se a la pràctica totalitat de les administracions públiques espanyoles.

El Govern d'Espanya ha volgut condicionar esta restitució de drets a la disponibilitat de pressupost de cadascuna de les administracions, dins dels estrets marges de dèficits fixats. No cal pensar que, tot i que la Comunitat Valenciana tinga el més baix finançament i el més alt deute públic per càpita, hagen de ser els funcionaris i personal laboral de La Generalitat qui hagen de quedar discriminats per un model de finançament inadequat que, en la seua expressió actual, va ser establert, com saben vostés, en l'any 2002, amb tot el rebombori pels governs d'aleshores, del senyor Zaplana i del senyor Aznar, així com tampoc per una gestió política a la Comunitat Valenciana de la qual durant els últims vint anys ha estat responsable un partit diferent als que governen en este moment. Per cert, els setze últims anys amb majoria absoluta.

És per això pel que el nou Consell va prendre la decisió que el personal funcionari i laboral de La Generalitat no fóra una volta més una variable d'ajust d'injustícies i desgavells polítics, que contribuïra a amagar-les i, per tant, a perpetuar-les en el futur.

Per tot això, i per tal que les mesures aprovades pel Govern d'Espanya per al seu personal funcionari i laboral pogueren estar igualment vigents per al personal funcionari i laboral de La Generalitat dintre del corrent any 2015, el Consell va aprovar el Decret llei 6/2015, de 16 d'octubre, pel qual es fa efectiva la recuperació de determinades quantitats de la paga extraordinària de desembre de 2012, i de modificació urgent de la Llei 10/2010, de 9 de juliol, de la Generalitat valenciana, d'ordenació i gestió de la funció pública valenciana, la convalidació del qual ara es demana a estes Corts.

I puc anunciar supletòriament que, si arriba el FLA, que tant el senyor Rajoy com el senyor Montoro, han promés per dos vegades al nostre president, si arriba ja mateix, ja mateix, podem tindre liquiditat en tresoreria suficient per a pagar fins i tot en el present mes de novembre esta paga, esta part de la paga extraordinària que hem de retornar, cosa que al Consell, al govern i supose que a tots vostés els faria molta il·lusió.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, honorable conseller.

Per a substanciar el torn a favor, té la paraula la il·lustre diputada del Grup Socialista, senyora Peris.

La senyora Peris Cervera:

Gràcies, presidenta.

Senyor conseller, senyories, el Grup Socialista va a votar a favor de la convalidació d'este decret llei, perquè és una reparació a l'espòli que varen patir els treballadors i les treballadores públiques a l'any 2012, quan el senyor Rajoy va aprovar el reial decret llei, aquell que duia l'altisonant títol de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i el foment de la competitivitat.

En realitat, es tractava purament i planerament d'un paquet de retallades dures, entre les quals estava la supressió de la paga extraordinària de desembre de 2012. I no sols això, de pas agranaren altres drets laborals aconseguits en

l'àmbit de la funció pública. Encara ressona en els nostres caps la frase del senyor Beteta: «Se ha acabado lo del cafetito.» Hi han paraules que tanquen tota una concepció, la que vostés, senyors del Partit Popular, tenen dels serveis públics i de les persones que treballen en ells.

El passat mes de setembre, avançant-se a la tramitació dels pressupostos generals de l'estat i a punt de convocar-se les eleccions generals –pura casualitat, no ho sabem– el Consell de Ministres va aprovar la devolució de part d'eixa paga de Nadal suprimida a l'any 2012, amb l'argument que la situació econòmica ho permetia, i per tant que es podia tornar eixa part. Però mireu, ocultaren que els tribunals ja estaven donant la raó als treballadors i treballadores públiques, i que en esta legislatura els treballadors públics han perdut 9,2 punts de poder adquisitiu. D'eixes dos coses el senyor Rajoy no parla. El senyor Montoro es va comprometre a reprendre la negociació en la primera setmana de setembre. Crec que encara estan esperant-lo. Són incapaços de negociar per a prendre acords, ni per a rectificar que tenen tarannà.

A diferència de vostés, el nou Consell ha apostat per una vertadera negociació col·lectiva, i du a esta cambra este decret llei que hui convalidarem, després de diverses sessions de la mesa general per a assolir un acord. Un decret llei que du com a causa la reparació d'una injustícia i retornar al personal de l'administració els drets que mai deguérem perdre. Estava convençuda que el Partit Popular votaria en contra d'esta convalidació. I ho deuriem fer per coherència. Perquè, miren, l'aleshores portaveu del Partit Popular, quan es va dur el decret llei a esta cambra, va pujar ací a la tribuna a demanar la supressió de la paga extra. Se'n recorden? Del senyor Costa. El mateix que, quan ací demanava suprimir la paga extra, per telèfon li demanava al Bigotes si podia aconseguir-li caviar. No sé si era rus o iranià, vostés d'això saben més que jo. Però era al mateix temps que estava plantejant eliminar la paga als funcionaris.

Senyor conseller, el portaveu Costa deia ací que s'eliminava la paga extra, perquè no hi havia més remei. Fixe's el que dia: «Perquè al govern se li ha disparat el dèficit, perquè el deute està descontrolat, perquè hi ha desconfiança en les institucions públiques, en les nostres finances i en la nostra capacitat de solvència.» No li sembla, senyor conseller, un retrat de la nostra comunitat? Eixes foren les raons que vostés argumentaren per a retallar la paga. Tots i cada un d'estos arguments vostés han deixat en esta comunitat. Si estes eren les raons vàlides, vostés per coherència haurien hui de votar en contra. Al contrari, el que digueren era mentira, propi de trilers.

I acabaré, senyors del Partit Popular, senyories, amb l'últim text que el senyor Costa ací, al 2012, va dir: «Se podría mirar a otro lado. Se podría hacer la política que hicieron los del banco de enfrente, que es gastar, gastar y gastar. Pero hoy nos piden responsabilidad, ahorro, cumplimiento del déficit. Utilizar al máximo los servicios públicos de la administración y tener responsables en el gobierno que digan la verdad, que sean sensatos, que sean correctos y, desde luego, que saquen a esta comunidad de la crisis en la que nos metieron.» Tenen vostés tota la raó, i per això els valencians els prengueren la paraula i el 24 de maig els col·locaren en l'oposició.

Moltíssimes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Per a fer la fixació de posició, té la paraula el senyor Antonio Montiel, per part del Grup Parlamentari Podemos-Podem.

El senyor Montiel Márquez:

Gràcies.

Estaba escuchando a la señora Peris, me he despistado porque estaba recordando que yo en aquella época ya era funcionario. Yo soy una vez más damnificado de las políticas del Partido Popular. Recuerdo la frase del señor Beteta. Aquello de «se ha acabado lo del cafetito». Yo creo que es porque el señor Montoro y el señor Beteta, y tal vez también el señor Ricardo Costa, son más del vermut. Entonces, claro, ellos lo del cafetito...

La verdad es que esta es una secuela maldita, una más, de la precipitada y antisocial reforma del artículo 135 de la Constitución. Y eso es de lo que hay que hablar. De lo que hay que hablar es que efectivamente hubo una política antisocial en la que desgraciadamente colaboró el Partido Socialista con aquella reforma precipitada al dictado de la señora Merkel, y eso trajo como consecuencia muchas políticas, y entre otras las de hacer pagar parte de los platos rotos a los empleados públicos. Y los empleados públicos efectivamente han perdido poder adquisitivo en todos estos años.

Y la reparación de la paga extra de Navidad era una cuestión de absoluta justicia. Y además, es que incluso el decreto ley, a ustedes que les gusta recordar lo de la técnica legislativa y estas cosas, el Real decreto ley 20/2012 estaba hecho mal. Estaba hecho mal, porque entre otras cosas incorporó una aplicación retroactiva de sus efectos, porque el devengo de las pagas extraordinarias se produce a los funcionarios el 1 de junio y ustedes aprobaron, bueno, perdón, sus homólogos del gobierno central aprobaron un decreto ley que pretendían aplicar con efectos retroactivos, que se había publicado el 14 de julio. Por tanto, se hizo mal. Hubo numerosos recursos, hubo numerosas sentencias, en las que hubo además que pagar mes y medio casi de paga extra a los funcionarios y trece días a los laborales, a los empleados públicos laborales. Hubo, en definitiva, una precipitada decisión que, además, se ensañaba con un sector que es fundamental para la generación de consumo y, en situación de crisis, para el mantenimiento, por tanto, del conjunto del sistema.

Nosotros entendemos que no hay otra opción, que lo que corresponde es restituir el derecho de los funcionarios a la percepción de aquella paga. Lo ha hecho el gobierno central, lo hicieron muchísimo antes muchos ayuntamientos, algunos desde el año 2013. Por tanto, me parece importante, me parece necesario y vamos a votar a favor de que se convalide este decreto ley.

Y, luego, lo que yo creo es que, además, lo que faltó –yo acabo– fue diálogo en todo este procedimiento, lo que faltó fue haber tenido la valentía de acordar de verdad un plan para que estas medidas que se presentaron como provisionales hubieran sido negociadas en la mesa general de la función pública.

Y para que esto no vuelva a ocurrir ya anuncio que nosotros hemos presentado una iniciativa para que en esta comunidad haya, también, una mesa general de la función pública.

Y este tipo de medidas –que espero que no se repitan–, pero otras que puedan afectar al conjunto de los empleados públicos de la Comunidad Valenciana, tengan un espacio natural, un espacio propio donde puedan analizar conjuntamente y no sector por sector para evitar, después, situaciones de las que tengamos que arrepentirnos.

Por tanto, votaremos a favor de la convalidación del decreto ley.

La senyora vicepresidenta primera:

Muchas gracias, señor Montiel.

Por parte del Grupo Parlamentario Ciudadanos, el ilustre diputado David de Miguel.

El senyor De Miguel Martínez:

Gracias, presidenta.

¿Hoy se me oye bien o grito más? ¿Más? (*Rient*) Vale, vale.

En primer lugar, señorías, anticiparles que Ciudadanos vamos a votar a favor de la convalidación del Decreto ley 6/2015, del Consell, como no podía ser de otra forma.

Creo que todos los grupos coincidimos en que los empleados públicos han sido injustamente tratados durante los últimos años, ya que a la pérdida de poder adquisitivo que supuso el Real decreto ley 20/2012 suprimiendo la paga extra se le sumó el desprestigio que han sufrido los funcionarios convirtiéndolos casi... criminalizándolos, y convirtiéndolos en los culpables de la situación del colapso financiero de la administración.

Y como siempre hemos criticado desde Ciudadanos, los gobiernos, todos, en este caso el del señor Rajoy, pues recurren a lo fácil. Cuando se tiene la tijera en la mano pues lo fácil es recortar en prestaciones, en servicios y en sueldos públicos, y es más fácil que acometer reformas que hagan sostenible a la administración y evitar, así, llegar a esta situación.

No dudamos que la decisión que se tomó en 2012 de suprimir la paga extra pues se tomó en un momento que era más que difícil para la economía española pero, mientras que las empresas y las familias con esfuerzo y sufrimiento han ido reduciendo su endeudamiento, pues las administraciones –o el gobierno– ha ido poniendo parches como éste que no sirvió para nada más que (*rient*) empobrecer a los funcionarios y que, sin embargo, se ha traducido en que tenemos el mayor endeudamiento de la historia tanto a nivel nacional como a nivel autonómico. Entonces, castigar injustamente a los empleados públicos no sirvió para nada.

Hoy, se repara, aunque sea en parte, esta injusticia que sufrieron –y que siguen sufriendo– los empleados públicos aunque nos hubiera gustado que hubiera sido antes. Siempre se dijo que la paga extra se recuperaría o se devolvería cuando la situación económica lo permitiera, y parece que en periodos preelectorales la situación económica siempre tiende a mejorar.

Al señor Rajoy le corrió mucha prisa devolver la paga extra, la de septiembre, porque tenía el horizonte del 20 de diciembre, y al Consell pues también le han faltado piernas –digamos– para sumarse a la carrera para devolver la paga extra. Pero, en cualquier caso, bienvenida sea esta decisión.

Parece que si hubiera elecciones todos los años pues las (*rient*) las condiciones de los funcionarios públicos mejorarían.

Pero, en fin, aprendamos la lección y no recurramos a la fácil, no toquemos los derechos económicos y sociales de la función pública mientras haya tanto gasto político y superfluo que recortar y no me voy a extender más.

Votamos a favor y celebramos que se devuelva a los empleados públicos una parte de sus derechos que nunca debieron perderse.

Gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Muchas gracias, señor De Miguel.

Per part del Grup Parlamentari Compromís té la paraula la il·lustre diputada senyora Maria Josep Ortega.

La senyora Ortega Requena:

Senyora presidenta, moltes gràcies.

Senyories, Compromís votarem a favor.

I estem segurs que hui validarem per unanimitat este decret llei del Consell que arreplega estos tipus de mesures que tenen a veure amb la recuperació i millora dels drets laborals de les treballadores i treballadors funcionaris, un decret en aplicació del Reial decret llei 10 de 2015, d'11 de setembre. Estem segurs que així retornarem part dels drets laborals de milers de treballadors i treballadores que no poden fer altra cosa.

En primer lloc, per tant, felicitar el Consell i felicitar-nos totes i tots perquè ho anem a aprovar.

És un document també fruit de l'acord assolit amb sindicats en taula general de negociació, per tant una doble satisfacció. Un decret llei que acorda el reintegrament de part de la paga extra suprimida per aquell reial decret del 2012 i la recuperació dels dies addicionals per antiguitat tant de vacances com d'assumptes propis.

Jo crec que tots ens enrecordem com a desembre de 2012 milers de persones varen patir la pèrdua de drets salarials i laborals, una minva en el seu poder adquisitiu i una greu retallada del seus drets.

Cal tindre en compte que les pagues extraordinàries tenen la consideració de salari diferit, que jo sí que sé el que és, no com la senyora Cospedal. És a dir, que es merite dia a dia, encara que el seu venciment tinga lloc en determinats mesos de l'any.

Quan es va acordar llevar-los esta paga extra es va acordar negar un dret laboral fixat pel conveni i no van ser poques les sentències favorables que van establir esta obligació de pagar part per la conselleria d'hisenda i de les administracions públiques. D'esta manera, una vegada l'empleat ja havia meritat el dret treballat, se li va negar pel govern central i la resta d'administracions i empreses públiques afectades este dret. És a dir, legítimes demandes que negaren la paga extra i que van saturar els jutjats generant un cost econòmic major a l'estat en l'administració de justícia, el que es diu: llevar d'un costat per al final haver de posar-ne més en un altre costat.

En fi, hem de celebrar que es considera prioritari reintegrar estos drets salarials i laborals i recuperació d'estos dies addicionals per antiguitat.

I ens alegrem que este reial decret dignifique l'esforç dels empleats públics de contribuir este esforç notable i directe en la recuperació econòmica. Una llàstima que siguen esforços que sempre cauen damunt dels mateixos i que, a més, queda molt bé perquè sempre es té la idea que llevem-los als funcionaris que no queda mal socialment.

Ja, de pas, si tan bé va l'economia podien haver anunciat també en este reial decret la baixada de la factura de la llum, ara que ve l'hivern i la gent s'ho passarà molt malament.

També una llàstima que estos esforços hagen caigut en els empleats públics i que no caigueren en la mateixa manera damunt de les esquenes de les grans fortunes dels directius de la banca, etcètera.

¿Quina casualitat!, segons el senyor Montoro, *se ha recuperado la senda del crecimiento económico*. Justet ara que arriben les eleccions tenim recuperació econòmica. ¿Serà casualitat? ¿Serà un miracle? No ho sabem.

El que sí que és ben cert és que és una bona notícia i, si es així, també ho serà una bona notícia per a eixe 20% de la població que encara viu sota el llindar de la pobresa i que encara no veu per cap costat, per cap, la nova realitat fabricada des de les oficines ministerials i que ens arriben ací.

Un reial decret que, certament, serà reial però li falten molts fragments de real.

Moltíssimes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora diputada.

Per a acabar la fixació de posició dels grups, per part del Grup Parlamentari Popular, l'il·lustre diputat senyor Fernando Pastor.

El senyor Pastor Llorens:

Gracias, vicepresidenta.

Tienen ustedes la costumbre o, mejor dicho, la mala costumbre de venir a contar una historia en la que se dejan siempre parte importante de la misma por contar. Y cuando eso ocurre —que ocurre con demasiada frecuencia— pues se corre el riesgo de contar una historia que poco tiene que ver con la realidad. Y me refiero a la intervención de la diputada del Partido Socialista, del PSPV.

Yo creo que es bueno contextualizar y contar la historia verdadera, la original, en su versión completa.

Era aproximadamente mediados del 2012, el paro en España, el desempleo estaba desbocado, el resultado era demoledor, cerca de dos mil empleos diarios se perdían, todos los días del año se perdían dos mil empleos; la Unión Europea en esas mismas fechas confirmaba que el presidente Zapatero había ocultado cerca de cuarenta mil millones de euros en déficit público, 40.000 millones que otros, no él, iban a tener que responder y asumir; un presidente, Zapatero, que en su último año de mandato, en 2011 había recortado el gasto farmacéutico, había eliminado el cheque bebé, había congelado las pensiones de nuestros mayores y había —en lo que hoy nos ocupa aquí— recortado un 5% durante todos los meses del año y durante todos los años de vigencia, un 5% del salario a todos los funcionarios.

Me imagino que el señor Montiel, cuando decía que era un damnificado de la paga extra de diciembre, también fue un gran damnificado del 5% que le redujo el presidente Zapatero (*aplaudiments*), pero usted eso no lo ha dicho, eso no lo ha dicho.

Yo creo que aquellas medidas, no yo, lo dijeron columnistas y otros políticos mucho más cercanos a ustedes que nosotros dijeron o les llamaron a ese *pack* de medidas socialistas, les llamaron «el hachazo», las calificaron como el hachazo más importante que se había dado en la democracia a los servicios sociales, al bienestar social, ¿no?

Y yo creo recordar —estoy casi seguro— que la *consellera* de sanidad, entonces diputada por el Partido Socialista en las Cortes, estaba allí sentada en su escaño y aplaudió como buena socialista a su presidente cuando acabó de anunciar el paquete de medidas, el hachazo más importante que se le había dado en democracia al bienestar social. Estoy completamente convencido de ello.

En ese mismo momento y en esa misma tesitura, el presidente Rajoy, el gobierno de Rajoy, España en definitiva, no podía pedir ayuda a nadie porque la única ayuda que venía pues venía en forma de rescate; un rescate, por cierto, instado por algunos ilustres socialistas que continuamente le decían al presidente Rajoy que cuándo iban ustedes a pedir el rescate, que cuándo usted va a pedir el rescate; un rescate, por cierto, hablando de lo que hoy nos ocupa, de los funcionarios, que no hubiese supuesto la retención de la palabra extra de 2012, hubiese supuesto el despido masivo de miles de funcionarios del sector público como ha ocurrido en los países que han sido rescatados y que han sido intervenidos. Pero esa era la receta que desde las filas socialistas se pedía.

Esa era la escena —como digo—, una escena endiablada, una escena demoledora, una escena en la que se decidió retener, que no quitar —y es importante el matiz, retener que no

quitar— la paga extra de diciembre de 2012. Y también se dijo allí en 2012 que era una medida temporal y que a partir del 2015 vendría la devolución de aquella retención, que nunca fue quitar sino retener.

Hoy, tan solo tres años después, ¡fíjense!, ustedes pueden venir aquí cuando la coyuntura ha cambiado, cuando las medidas adoptadas han permitido que la coyuntura sea completamente diferente, ustedes pueden venir hoy aquí a pagar, a abonar la promesa que otros hicieron en 2012, lo pueden hacer y además sin demasiado esfuerzo. Han tenido en la parte final como actores principales algunos titubeos, por una parte salió el *conseller* de transparencia diciendo que, bueno, como siempre, quejándose, ¿no?, pidiéndole al gobierno central fondos para poder hacer frente a este pago; después salió la vicepresidenta y dijo que habían hecho ya unas modificaciones; y, después, el *conseller* Soler lo arregló definitivamente y dijo que esto venía del servicio de la deuda y que no había que hacer ninguna de las otras dos cosas que decía tanto la vicepresidenta como el *conseller*.

Yo creo, sinceramente, que cuando uno conoce la historia completa se da cuenta que tiene que ver poco, muy poco con la historia que ustedes nos han contado, poquísimo, no tiene absolutamente nada que ver.

Y lo que sí que tengo muy claro es que después de conocer la verdadera historia podemos decir que el Partido Socialista estuvo en el origen del problema y no ha estado en la solución de la misma.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català*)

El senyor president:

Senyories, una vegada que ha conclòs el debat, anem a votar.

Senyories, comença la votació. Per unanimitat amb el volt nul del (*rient*) vicepresident segon. (*Rialles*)

El senyor vicepresident segon:

Señor presidente, nunca dice usted los votos nulos. Yo no estoy para bromas, ¿eh? ¿Vale? ¡Ya está bien, hombre!

El senyor president:

(*Rient*) No, es que figura que...

El senyor vicepresident segon:

Gástese bromas usted mismo.

El senyor president:

El senyor vicepresident figura ací en el...

El senyor vicepresident segon:

Sempre n'hi ha hagut vots nuls i vostè no els diu.

El senyor president:

Bé...

El senyor vicepresident segon:

Una miqueta de respecte. (*Remors*)

El senyor president:

Bé, senyories, queda convalidat el decret. *(Remors)*

Senyories, ¿algun grup demana que siga tramitat com a projecte de llei d'urgència? Per tant, queda convalidat el decret llei.

Senyories, els demane que no abandonen la sala perquè, després de l'exposició del conseller, anem a fer la votació i l'explicació de vot posterior.

Validació o derogació del Decret llei 7/2015, de 16 d'octubre, del Consell, pel qual es concedeix un segon suplement de crèdit per import de cinc-cents setanta-un milions cinc-cents seixanta-un mil dos-cents vint-i-nou amb cinquanta-cinc euros (571.561.229,55 euros), per a finançar operacions derivades de l'execució del mecanisme «Compartiment fons de liquiditat autonòmic del fons de finançament a comunitats autònomes per a l'exercici 2015» (RE número 4.000, DOCV número 7.639)

El senyor president:

Passem al següent punt de l'ordre del dia: valoració o derogació del Decret llei 7/2015.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, senyor president.

Senyories, en el marc del que preveu el Reial decret 17/2014, de 26 de desembre, de mesures de sostenibilitat financera de les comunitats autònomes i entitats locals i altres de caràcter econòmic, la Comissió Delegada del Govern per Assumptes Econòmics va acordar, el 19 de febrer de 2015, la distribució del finançament dels fons de liquiditat autonòmic per a l'exercici 2015, mecanisme al qual el Consell va ratificar la permanència mitjançant l'acord del 27 de febrer d'enguany.

Per aquest mecanisme, a la Comunitat Valenciana li varen ser assignats 7.168,20 milions d'euros, dels quals 2.234,38 milions tenen com a destinació cobrir desviacions de dèficits d'anys anteriors a 2014 pendents de finançar.

L'assignació dels fons d'aquest mecanisme permet atendre obligacions pendents de pagament incloses en el compte de creditors per operacions pendents d'aplicar al pressupost –el famós compte 409–, dotant els necessaris crèdits que ho facen possible i regularitzant, així, la seua situació pressupostària dins del pressupost de l'exercici 2015.

El Consell va considerar viable i necessària l'aprovació d'un suplement de crèdit per un import de 571,56 milions d'euros, equivalents a l'import procedent d'obligacions d'exercicis anteriors aplicat el pressupost corrent, abastant amb eixa quantitat, sumada a l'import del primer suplement aprovat el passat 27 de març pel Decret llei 2/2015, del Consell, un total de 1.140,06 milions d'euros generats al conjunt de l'exercici en el marc de l'execució del mecanisme «Compartiment fons de liquiditat autonòmic del fons de finançament a comunitats autònomes per a l'exercici 2015».

Aquesta nova disponibilitat creditícia s'aplica en un 98,9% –és a dir, 565,40 milions– a cobrir obligacions de pagament corresponents a la secció 10, a sanitat, corresponent la resta, 6,2 milions, a la sessió 08, d'infraestructures, territori i medi ambient.

Amb això, serà possible introduir al pressupost factures que es trobaven al compte 409 per causa de l'infrafinançament de la Comunitat Valenciana, que no havia permés una dotació pressupostària suficient quan es va elaborar el pressupost d'enguany per part de l'anterior govern valencià.

Amb aquesta dotació, passen a incloure's al pressupost factures registrades en el Registre Unificat de Factures –el famós també RUF– fins al mes d'agost, corresponent a concerts sanitaris, contractes d'obra, contractes de serveis com els de neteja o de concessions administratives a empreses sanitàries privades; així com contractes de subministrament als hospitals públics, de manera que, quan hi haja disponibilitat de tresoreria, es puguen pagar, per la qual cosa cal que arribe la tresoreria corresponent del nou FLA, la qual cosa caldria que ocorreguera òbviament en les pròximes setmanes, sinó en els pròxims dies.

Mentres, s'està fent tot el treball administratiu per tal que el pagament pugua ser el més prompte possible.

El FLA, com he dit tantes vegades en este hemicicle, no és la solució, perquè, en definitiva, suposa crèdit i, per tant, endeutament, com també hui s'ha dit des d'esta trona. Però, desgraciadament, és l'única via que, ara per ara, ens permet atendre els pagaments als nostres proveïdors, a les nostres empreses, a les nostres xicotetes i mitjanes empreses proveïdores de La Generalitat, moltes de les quals tenen problemes de viabilitat justament pel retard dels pagaments de La Generalitat. Que no significa..., acceptar el FLA, per la raó d'explicar, no significa que renunciem a demanar una solució definitiva, que és un finançament just.

Per tant, que quede clar, utilitzem el FLA perquè no volem perjudicar al nostre entramat empresarial proveïdor de La Generalitat. Però la nostra reivindicació per tal d'un finançament just no s'arregla amb més FLA, sinó amb més transferència que donen resposta als drets inalienables del poble valencià: tindre els mateixos serveis, com a mínim, que la resta dels espanyols.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, tal com han acordat els grups, anem a passar directament a votació –no hem posat la campaneta–. Senyories, anem a votar. Comença la votació. Queda aprovat el decret llei, queda convalidat amb 56 vots a favor..., 58 vots a favor i 30 abstencions. No, perdó, 59 vots a favor; 29 abstencions. *(Veus)*

¿Algun grup desitja que es tramite com a projecte de llei? Per tant, es dona per convalidat el decret i, ara, passarem a... la fixació de posicions, explicació de posició.

En primer lloc, parlarà, del Grup Podemos-Podem, l'il·lustre diputat David Torres.

El senyor Torres García:

Moltes gràcies, president.

Senyories.

Conseller.

Conselleres.

La veritat que és un tema complicat perquè a nosaltres tampoc ens agrada gens el FLA, considerem que és un mecanisme pervers, que no és la solució que aquesta comunitat necessitava, però hem votat a favor per responsabilitat. Per responsabilitat, perquè, evidentment, els que estan patint aquesta injustícia en el finançament són els nostres proveïdors i, com molt bé ha dit, els xicotets i mitjans empresaris especialment.